

tørerne, og alle ved, at de vil gøre alt for at mis-kreditere et hvilket som helst resultat, som våbeninspektørerne kommer med, og som ikke passer ind i USA's krigsforberedelser.

Derfor bør en vedtagelse her i Folketinget, hvis den skal have mening i den nuværende situation, i hvert fald hvis den skal gå ud på at bevare freden, også rettes i forhold til, at Danmark bør gøre en indsats for at holde USA væk fra ethvert forsøg på at sabotere den undersøgelse, der nu foregår. Der skal hverken Saddam Hussein eller USA kaste grus i maskineriet.

(Kort bemærkning).

Troels Lund Poulsen (V):

Jeg vil gerne sige til hr. Jeppe Kofod med hensyn til spørgsmålet vedrørende Bushdoktrinen og om, hvorvidt man må være kritisk over for den: Ja, det må Socialdemokratiet gerne. Jeg har ingen problemer med, at Socialdemokratiet kunne være kritisk over for den såkaldte Bushdoktrin. Men det er ikke Bushdoktrinen, vi diskuterer her i dag i Folketinget. Det, vi diskuterer, er, hvorvidt man skal efterleve den FN-resolution, der er vedtaget i forhold til Irak. Og der synes jeg, det er meget vigtigt at slå fast igen: Det er ikke en krig, der bliver diskuteret i Folketingssa-len i dag.

Til hr. Keld Albrechtsen: Jeg forstår ikke, hvad problemet er. Først og fremmest var det et problem, at USA ville gå alene. Det er det, der har været bekymringen. Det var det, jeg nævnte i min ordførertale er gjort til skamme. Når det er blevet gjort til skamme, så er problemet nu ifølge nr. Keld Albrechtsen, at man har en bred FN-resolution vedtaget i Sikkerhedsrådet enstemmigt, hvor det så ifølge hr. Keld Albrechtsen nu er et problem, at USA forsøger at sabotere den.

Jeg vil sige til hr. Keld Albrechtsen, at jeg glæder mig meget over, at der er skabt en enighed, og at der er skabt en enighed med et FN-mandat. Det er det, der har været den klare europæiske linje hele vejen igennem. Og jeg synes også, der er grund til at anerkende, at USA valgte at tage den brede linje, FN-linjen, og ikke ene-gangslinjen, som visse partier i Folketinget havde frygtet. Og det er den frygt, der i dag er blevet gjort til skamme.

Formanden:

Hr. Søren Krarup som ordfører.

Søren Krarup (DF):

Da Adolf Hitler den 30. januar 1933 havde overtaget magten i Tyskland, vakte det bekymring i Polen. Og Polens leder, marskal Pilsudski, opfordrede Frankrig til at deltage i en aktion imod Tyskland, der kunne sætte Hitler ud af spillet. Frankrig svarede nej, og så måtte Polen og Pilsudski søge at sikre sig mod Tyskland ved i 1934 at indgå en ikkeangrebspagt med Hitler, en ordning, der som bekendt ikke forhindrede Hitler i at angribe Polen den 1. september 1939 og sammen med Sovjetunionen at udslette Polen som stat. Havde Pilsudski ikke ret i 1933?

Ville der ikke have været tale om en præventiv krig, der kunne have sikret freden og stabiliteten i Europa? Kunne verden ikke være blevet forskånet for utallige rædsler, hvis Frankrig i 1933 havde vist samme mod og beslutsomhed som Polen? Vi må jo svare ja til alle tre spørgsmål.

Men på den anden side kan heller ingen være i tvivl om, hvordan et fransk-polsk angreb på Hitlertyskland i 1933 var blevet udlagt: en frygtelig krænkelse af Europas fred, en aggressiv voldshandling, som Folkeforbundet måtte tage afstand fra, en uprovokeret krig, for hvilken samtiden ikke kunne finde nogen undskyldning.

Sådan ville reaktionerne have været. Og der havde ikke været den erfaring, vi har, som kunne have sat aktionen ind i dens rette sammenhæng. Polen ville have været skyldig og Hitler uskyldig i 1933.

Kl. 11.00

Det forekommer mig, at dette historiske fortilfælde har relation til USA's og den vestlige verdens forhold til Irak. Det siges dermed, at der kan være situationer, hvor krig er den bedste vej til at sikre freden.

Jeg er ikke nogen ynder af USA's ideologisk moralske attitude, som den ofte viser sig i en umoden mission for menneskerettighederne. Jeg er ikke nogen ven af et moralistisk forhold til omverdenen, hvor man opdeler denne i onde og gode og udnævner sin fjende til at være ondskabens ikon. Jeg kunne ofte have lyst til at lægge mere nøgternhed, virkelighedssans og skånsomhed ind i USA's verdensforbedrende udenrigspolitik.

På den anden side er USA den vestlige civilisations og friheds opretholder og forsvarer. Og over for en diktator, der efter alt at dømme er villig til at bruge alle midler og overtræde alle regler for at skaffe sig udryddelsesvåben, er der